

מכתבים

„השעה השלישית“

בדרך הסובייטית

ישנן שתי דרכים לנהל דיון משודר על נושא היסטורי, אשר מעורר חילוקי דעות: האמריקאית, אשר בה מיוצגים הצדדים היריבים והסובייטית, אשר אנשי השיל-טון הינם הדוברים היחידים. רשות השידור הישראלית בחרה בדרך הסובייטית בתוכנית השעה השלישית על הנושא:

„מיבצע סיני 1956“.

ידוע לכל אלה אשר היו מבוגרים באותה עת, שאפילו בממשלת-ישראל דאז היו שרים אשר טענו שאותה מילחמה בלתי-מוצדקת, במיוחד לאור העובדה שהיה כאן שיתוף מלא והדוק עם הבריטים והצרפתים אשר רצו בכל מחיר לשמור על האימפריות שלהן.

ברי-עמי

נכון היה, אם לדון על אותו נושא, להזמין כמשקל נגד לצוות המזדהה עם גישת הרוב בממשלה, גם שני אישים אשר יאמרו לקהל הרחב הצופה בטל-וויזיה, ואשר רבים ממנו היו או ילדים באותה תקופה או לא היו בארץ בכלל, שלדעתם היתה דרך אחרת. כוונתי לשר בממשלת-ישראל מרדכי בנטוב והעיתור נאי אורי אבנרי. כמישקל נגד לראיון עם שרי-החוץ הצרפתי דאז קריסטאן פיגו, אפי-שר היה גם לראיון את ז'אן פול סרטור. בדרך זו יכול היה כל אחד לגבש את עמדתו האישית על-פי השקפתו. אך לצע-רנו מגישים לנו מזון רוחני מן המוכן על-פי התבשיל של מטבח גולדה. מ. ברי-עמי, תל-אביב

לקצוץ ראשום,

לא ציפרניים

„העולם הזה“ 1835, „למה מר-ביצים לרופאים“, על המצב הבלתי ניסבל בחזרי-המיון ב-ארץ.

כרגיל, אתם נגד. צועקים חמס, קובי-לים, נותנים עצות. אבל מה יוצא מכל זה? במה אשמים הרופאים שעליהם ירדתם? בזה שהם מהווים חלק מן השיטה? למה שיהיו שונים? מה ההבדל הגדול בין הרופא שהכניס סטירה לבין החולה ש-הכניס אגרוף? שניהם קרבנות עלובים של השיטה הכללית שמנהיגה את מדינת-ישראל.

עד ליום שבו תימחה שיטה זו מעל פני האדמה, לא ישונו פני הדברים. וחבל להתחסס לקטנות, חבל לתקוף את הפר-טים.

את ראשיה של מדוזה יש לקצוץ מל-מעלה, ולא לעסוק בקיצוץ ציפרניה. איציק ליכטמן, תל-אביב

כאב תחת

כאב

זעזוע כזה כמו שחטפתי לשקראתי את העסק על חולה ההמופילייה בבית-החולים בילינסון, כבר לא היה לי הרבה זמן. ידעתי שבבתי-החולים שלנו הולך ברדק אבל בדרגה כזאת של חוסר התחשבות ואפסטייה למצבו של חולה אנוש וכואב, לא חשבתי שהגיעו שם.

כל מה שאני יכול לאחל לאותה אחות בחדר-מיון זה שיום אחד תיטבול רק חלק ממה שעבר על אותו בחור שישב אצלה עם שטף-דם. אולי זה ילמד אותה לקח, למרות שאני מטיל ספק גם בכך.

משה ליכטמן, פתח-תיקווה

דון קישוט

על הווספה

מעולם לא חשבתי שאגיע למצב של דון קישוט, אבל הנה — עובדה. החל מ-ראשון לנובמבר, ראיתי את כל העיר מתמלאית בקסדות-מגן. כנראה שהאימון הטוב של צה"ל — משפיע גם בחיים ה-

כל גבר רביעי נהנה

מטבק אוריגיןל

משאל „המוצר הנבחר“ 1972 קובע: כל גבר רביעי מטפח עצמו במוצרי „טבק אוריגיןל“. אלה הם הגברים המהווים את מועדון בעלי הטעם הטוב. האם גם אתה ביניהם? הצטרף אליהם ותיהנה ממוצרי-טיפוח של גברים בעלי הצלחה עולמית! טפח את אישיותך, הרגש עצמך רענן, צעיר ובטוח. עבור עוד היום למוצרי „טבק אוריגיןל“: אפטר שייב, קצף גילוח, דיאודורנט, מי שער ועוד ועוד מוצרי יוקרה.

TABAC
ORIGINAL

התמונה אינה מוגנת